

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008

1051 СОФИЯ, УЛ. "ТРИАДИЦА" № 2, ТЕЛ: 8119 443, ФАКС: 988 44 05, WWW.MLSP.GOVERNMENT.BG

Изх. №: 12-3

12.01.2015

ДО
Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

Относно: проект на Закон за народната просвета, № 454-01-64, внесен от н.п. Валери Жаблянов и група народни представители на 15.12.2014 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАМЯНОВА,

Във връзка с предстоящото разглеждане в парламентарната Комисия по образованието и науката на проект на Закон за народната просвета, № 454-01-64, внесен от н.п. Валери Жаблянов и група народни представители на 15.12.2014 г., Министерство на труда и социалната политика изразява следното становище:

Редица от предложените текстове в законопроекта са в съответствие с духа и философията на представения вече на вниманието на Министерство на труда и социалната политика проект на Закон за предучилищното и училищно образование, № 454-01-51, внесен от н.п. Милена Дамянова и група народни представители на 21.11.2014 г., който Министерство на труда и социалната политика подкрепи.

В предложения проект на Закон за народната просвета се откриват някои спорни и неясни текстове, които въвеждат децентрализиран подход при управлението на услуги в и извън обхвата на образователната система. Така например изключително неясна е материята, касаеща разкриването на извънучилищните педагогически центрове и извънучилищните специализирани центрове и предоставяните в тях услуги от общините, както и осъществявания в тях контрол. При така предложения начин за разкриване на центровете, а именно чрез решение на общинските съвети по аналог на начина на разкриване на социалните услуги, не е отчетена спецификата на дейностите в тях, както и съществените различия в механизмите за финансиране на институциите в отделните системи. Притеснителен е фактът, че в специализираните центрове ще се извършва диагностична, рехабилитационна и корекционна дейност, като не е предвиден механизъм за нейното обезпечаване. Нещо повече, към момента такива дейности се регулират от образователната система и системата на правосъдието.

Този широк профил на дейността на центровете предполага много по-детайлно, конкретно и аргументирано да се разпишат ангажиментите на всички отговорни институции в предоставянето им, както и съответния начин за ресурсното им обезпечаване. В противен случай, общините ще бъдат поставени в неблагоприятната ситуация сами да поемат отговорността за проблеми от образователен, здравен и социален характер, които не могат да бъдат решавани

само на местно ниво и без подкрепата на политиките, изпълнявани на национално ниво. На специализираните центрове (чл. 52, ал. 3) е прехвърлена и ролята да функционират като ученически общежития и обсерватории, което също не кореспондира с възможностите на общините да развият такива услуги.

На следващо място, считаме, че много по-ясно и конкретно следва да се разпишат текстовете, свързани с осигуряването на подкрепа на децата със специални образователни потребности и предвидените дейности като част от включващото обучение. Не става ясно какво представляват дейностите за подкрепа на развитието от съдържателна гледна точка, къде ще се реализират те и какъв ще е механизмът за тяхното финансиране от държавата. Необходимо е тази материя да бъде уредена в закон, а в подзаконовата уредба и чрез образователните изисквания само да се доразвие.

Предлагаме в чл. 184, ал. 1, т. 7 от проекта на закона да се измени така „удостоверение за валидиране на професионална квалификация по част от професия“. Мотивите ни за това предложение са, че съгласно текста на разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от законопроекта при условията и по реда на Глава осма могат да се валидират компетентности, необходими за придобиване на професионална квалификация. В резултат на процедурата по валидиране се предвижда да се издават два вида документи - „свидетелство за валидиране на професионална квалификация“ или „удостоверение за валидиране на придобити компетентности за упражняване на част от професия“. С оглед прилагане на единен подход и постигне на съответствие с целите на валидирането, считаме че наименованието на удостоверението следва да се промени на „удостоверение за валидиране на професионална квалификация по част от професия“.

ИВАЙЛО КАЛФИН

**ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
И МИНИСТЪР НА ТРУДА
И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА**

